

[Hans Nielsen.]

maa virkelig være tilfredse, naar I kan sælge til Verdensmarkedets Pris som vi andre! Vi forlanger ikke mere, vi forlanger ingen Statshjælp, hvad vi forlanger, er kun Verdensmarkedets Pris!

Saaledes talte Venstre til Erhvervene. Og til Smaakaarsfolk her i Landet. De sagde til de syge, de gamle og Invaliderne: Nu kan I aflevere 33 Mill. Kr. af jeres smaa Understøttelser! Og til Tjenestemændene sagde man: Nu kan I aflevere 20 Mill. Kr. af jeres beskedne Lønninger! Det var den Politik, Venstre førte. Jeg kan ikke forstaa, at et Parti, der har baaret sig saadan ad, er utilfreds med den Kost, som bydes af den nuværende Regering.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup gjorde et barnligt Forsøg paa at fremstille den nuværende Regerings Politik som en Klassepolitik. Det er en Tale, som det ærede Medlem hellere skulde lade blive hjemme i Sæby-Kredsen, det er ikke klogt at møde med den her. Nej, hvis der er nogen, som fører Klassepolitik og staar paa Vagt for Pengeposerne, Husejerne og Grundejerne, er det det Parti, det ærede Medlem tilhører. Den nuværende Regering har gjort et ærligt Forsøg paa at komme den høje Rente til Livs, det vil sige at værne Landbruget mod Pengeudlaanerne, men det er jo ikke blevet vel modtaget af det ærede Medlem og hans Parti. Og dog ved det ærede Medlem saare vel, at Landbrugets Ulykke er den store Gæld, Landbruget har; de ca. 4 000 Mill. Kr.s Prioriteter, der tynger Landbruget, er Landbrugets store Fordærv i Øjeblikket. Foruden denne store Prioritetsgæld har Landbruget naturligvis en meget betydelig løs Gæld. Man kan sikkert anslaa den Renteydelse, Landbruget alt i alt maa betale af Prioritetsgæld og løs Gæld, til mellem 300 og 400 Mill. Kr. aarlig.

Nu har den højtærede Landbrugsminister lige oplyst, at vi sidste Aar fik 350 Mill. Kr. hjem for Smør, som vi eksporterede herfra. Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup kan altsaa se, at Pengeudlaanerne melder sig og siger: Hver eneste Skilling, der kommer til Danmark for Eksport af Smør, er vor Andel i det danske Landbrug. Vi tager først, før der bliver noget til jer selv; I afleverer alt det Udbytte, I faar af jeres Køer og jeres Mejerier og af Smør-eksporten til andre Lande! Jeg synes egentlig, det kunde give det ærede Medlem lidt at tænke paa. Smørret har tidligere været Hovedparten af det danske Landbrugs Eksport, det er det ikke mere, Flæsket giver nu en større Indtægt. Det ærede Med-

lem vil altsaa se, at Kapitalen har lagt sin Haand paa hele Udbyttet af den Eksportartikel, som tidligere var Landbrugets vigtigste.

Hvis det ærede Medlem med Udbytte vil vende sig mod noget, maa han vende sig mod dem, der tager denne store Del af Landbrugets Indtægt og derefter overlader Landbruget at klare sig med deres Folkehold, med selv at leve, med at betale Skatter og alting alene af Æggene, Flæsket og de andre mindre væsentlige Produkter. Men i saa Henseende har det ærede Medlem og hans Parti ikke villet være med, saa lidt som de har villet være med til at værne de handlende her i Byen mod den Ager, der i dette Øjeblik med den haardeste Haand praktiseres over for Lejerne af Butikker.

Nej, det ærede Medlem skal ikke tale om Klassepolitik over for den nuværende Regering. Det ærede Medlem er saa sandelig inde i en Politik, som ene og alene er baseret paa de velhavende og dem, der har de store Kapitaler. Et Parti, der stiller sig, som Venstre har stillet sig i denne Vinter, er det saare vanskeligt at finde Ørenlyd hos, naar det gælder Arbejderne og deres Kaar. De taler og taler, den ene rykker op paa Talerstolen efter den anden for — maaske med Grund — at bejamre de slette Kaar, Landbruget har, men aldrig hører vi dem sige et eneste Ord til Fordel for den Daglejer, den Husmand, den Tjenestekarl eller den Tjenestepige, som dyrker deres Marker og meget ofte faar en meget ringe Betaling. Og der er jo en Jammer og Klagen, saa snart der fra Regeringens Side stilles Forslag vedrørende Understøttelser og Bevillinger til Igangsaettelse af Arbejder.

Der har i Vinter ligget en lang Række Forslag fra Regeringens Side til Behandling her i Tinget vedrørende Understøttelser og Merbeskæftigelse til Fordel for de mange arbejdsløse. Det første, der var til Behandling, var Vinterhjælpen. Dette Forslag blev vedtaget her i dette høje Ting, men det blev stedt i Graven i Landstinget, selvfølgelig. Det havde til Hensigt i en streng arbejdsløs Vinter at komme de arbejdsløse til Hjælp; men det nyttede ikke, hvad vi fortalte om disse arbejdsløse slette Kaar, det fandt ikke Naade hos de to Oppositionspartier. Hvad blev nu Følgen af, at man forkastede dette Lovforslag? Følgen blev, at Dansk Arbejdsmandsforbund maatte søge Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelserne i Arbejdsløshedsloven. Og hvad har det nu kostet Dansk Arbejdsmandsforbunds Medlemmer, at de to Partier